

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és
A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Nagy László.

Segéd-szerkesztő:

Hulinka Sándor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sz.-Somlyón, az ev. ref. papi háznál, hova a lap anyagi és szellemi részét illető küldemények is czímzendők.

Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.

Sz.-Somlyó, 1887. decz. 13.

(i.) Segíts magadon és az Isten is megsegít. A munkára ébredt és Isten hatalmát, gyámolítását észlelt ember jelszava ez. És e jelszó beválik nem csak egyesek, hanem családok, testületek, nemzetek és országok életénél is.

Az Irás paradicsomát csak a tétlenség puha párnáján ringatózni szeretők sohajtják vissza, hogy munka nélkül élvezhessenek minden jót. Ámde ama javakban csak a test táplálékai vannak jelezve. De a test magában semmit sem használ. Testi jóknak csak a föld hazája. Az ember pedig olyan növény, melynek gyökere ugyan a földben, — de virága a mennyben van. Ámde e virág ki nem nyílik meleg ápolás nélkül. Hogy e föld be lett népesítve a szép, jó, nemes, igaz — egy szóval a vallásos kebel tiszta erényeinek virágaival, — az folytonos fejlődés lassu útján történhetett.

Nincs a testnek, még kevésbé van a léleknek olyan java, melyek szorgalom és munkásság nélkül megszerezhetők. És mennél drágább a kincs, mely után vágyunk, annál jobban össze kell szedni minden erőnket, hogy ezt kiküzd-hessük.

Ebből világos, hogy az a test képes a leg-hatásosabb munkára, az nyerheti el a legszebb s legértékesebb javakat, a melynek minden idege acélozott, működő szervei egy központi s egy irányban ható erős akarattal vezéreltetnek. A tagok visszavonása a Menäeus Agrippa meséjét eredményezik. A gyomor ellen fellázadt tagok önmaguk munkaképességét semmisítik meg.

És ez áll minden testületi működésnél különösen.

Megint a mi községi iskolánkról akarunk

TÁRCZA.

A rezervista szerelme.

— Elbeszélés. —

Írta: Bihari Kálmán.

(Folytatás.)

14

Igy végződött ez utójátéka a véres csatának, mely aránylag nem kevésbé borzasztó, mint amaz volt. Valószínű, hogy a kis bosnyák csapat menekülése közben a társaiktól elszakadt katonákon akart bocszkodni állani s némi elégtételt nyerni a nap vereségeért, s ezért támadták meg őket a szikla mögül.

Ott Lajos, midőn visszatért társával széttekintett, még egy haldokló bosnyákot látott, a ki akkor esett el, midőn az orvlövészekre visszafelelt.

Lajos a patakából vizet merített, s gyöngéden meglocsolta a sebesült fejét. András fölnyitá szemeit, szólni nem tudott, de hálás tekintete kifejezte, hogy tudja, minő szolgálatot tett neki Lajos...

Szomorú érzéssel vizsgálták elesett bajtársai: kat is az épen maradtak, fájdalom, kettőnek már nem használhatott többé semmi a világon, azoknak már sirhat otthon az édesanyjuk. Csak a harmadik mutatott még némi életjelt. A halottakat ott kellett hagyni, a kétsebesülttel pedig karjaikba ölelve indultak visszafelé. Itt még mindig nagyon veszedelmes lehetett az időzés; még mindig megrohanhatta őket a sziklák és bokrok közt lappangó valamely csapat. A sebesülteket meg kellett menteni. Hosszu kinos ut után a vad hegyi ösvényen végre a sebe-

szólani. A „Tápiintézetéről“ szóltott cikkünk minden körben a legelevenebb viszhangra talált. És a tápiintézet még is — legalább ez idő szerint, halva született.

Igen, mert a 8 tanító nem tudott egyet érteni a kivitel módzataira nézve. A többség abban állapodott meg, hogy a szegény gyermekeket az egyes családoknál kell elhelyezni. Nem számoltak avval, hogy a szegény ember lelkében is feltámad valamelyes homályos tiltó érzet annak meggondolására, hogy az ő tanuló gyermeke más ember konyhájának küszöbét lépje át a mindennapi eledelért. Nem jut eszébe, vagy igen sok nem is tudja talán, hogy Luther Márton a tehetősök ajtóit előtt zengő szent énekeit és e dalokkal szerzett adományokból tartotta fel magát az iskolában. És Luther Mártonból korszakot alkotó ember lett.

Azonban — fájdalom! — az emberek 999 ezered része nem így gondolkodik. Igen sok ember van, a ki talán éppen azért, mert ő tudja ugyan, hogy helyzeténél s jövedelménél forrás hiányánál fogva tanuló gyermekeinek — az egy vasárnapot kivéve, — egész héten át egy kanál meleg ételt nem tud adni, — al-szégénből nem akarja, hogy más tudja a szegénységét s mig meglehet, — egy közös asztalhoz több szegény gyermekekkel együtt ő is oda engedné gyermekét, egyes ember által, csak az ő gyermekének adott mindennapi ebédet koldus alamizsnának tekinti. Tudjuk, hogy ez nem így van, de tudjuk azt is, hogy a szegény emberek érzékenységgel számolni kell. Mutatja az eredménytelenség — és pedig nem az adakozásra késznek nyilatkozott jó szívek hiányában, hanem a szegény gyermekek szülőinek ál-szemérmében. Több van 20—25 növendéknel, a ki az iskolába berendezendő tápiintézet jótékonyására rászorul és az egyes

sülteket átadhatták a harczterén fölállított tábori kórházba.

András sebe nem volt veszélyes. Az erős ütés elkábította és bezulta a fejét; de ilyet lehet kapni otthon is úgy országos vásárok alkalmával. Pár kellemetlen hetet kellett töltenie a szellős rideg fabódében a mely kénytelenségből a kórház helyét pótolta. Mig Lajos az ezreddel tovább ment, minden üres idejét a beteg mellett töltö, megmutatván azt, hogy az alatt a durva köpeny alatt mily gyöngéden nemes, ragaszkodó szív dobog.

Andráson nagy változást okozott ez a pár hét. Volt ideje komolyan gondolkodni sok mindenről; az a kis vér vesztés hasznára vált. Sokat gondolkodott Lajosról, s most érzett először megbánást e fia iránt tanusított bánásmódja miatt. Eszébe jutottak a sértegetések, a melyekkel otthon elhalmozta, elűldözte a háztól; eszébe jutott a durvaság, a guny, a melyet a katonaságnál, mint felebbvalója, éreztetett vele. De ez még hagyján! hát az az aljas eljárás, melyel halálhírért költötte. Ez a tudat jobban fájt neki sokkal, mint az a sajtó seb a fején. Ez égette lelkét.

Csak most, a rideg tábori kórházban, a durva ápoló katonák kezei között gondolt igaz szeretettel hugára. Oh, ha az itt volna most beteg ágya mellett, megsimítaná puha kezével lázas homlokát, milyen hamar meggyógyulna akkor. Eszébe jutott, mily szeretetteljes volt az mindig ő iránta, ő pedig alig gondolt, nem törődött vele, durva közönnyel mellőzte. Közre játszott a bűnösi csalárdtságban, hogy elválasztassék attól, a kit szeret, s oda vettessék egy haszontalan embernek.

Ugy megutálta magát s eddigi életét. Kerüljön csak haza épségben, majd megmutatja, hogy más ember is tud lenni. S most kezdte fölismerni és meg-

házaknál élvezendő tápláltatásra csak 6, mondhat gyermek találtatott.

Ez az egynegyedrészes eredmény azt mutatja, hogy az eszme valóítására nem jó uton indultunk el. Keressünk tehát más utat s ha jól keressük s ha az akarat annak megtalálására meg van bennünk, — bizonyára meg is fogjuk találni azt!

Van még egy igen komoly megbeszélési valónk a mi községi iskolánkról, a melynek kiinduló pontját szintén ama előre bocsátott általános eszmék képezik. Ezt azonban lapunk jövő számára tartjuk fenn.

A rum.

A jó tea-főzetnek kiegészítő része a jó rum, már tudnillik, azok részéről, a kik a teát rum-mal szeretik. Azonban a jó rum valóságos fehér holló, mert míg jó teát könnyen kaphatni, jó rumot már nehezebben és oly drága áron, hogy az alig szerezhető meg.

A kereskedésekben általánosán árulni szokott „legfinomabb valóbi jamaikai rumnak“ ezredrésze sem látta Jamaikát, mert gyárosaink a rumot szesz és szagos vegyületekből állítják elő s a valódinak azok csak utánzatai, ugynevezett étherek keveréke, így valódi jamaikai rumot alig élvezhet valaki.

Jó tea és jó rum valódi élvezetet ad, míg a rossz rum a jó teának aromáját is annyira elrontja, hogy tulajdonképen nem a teát élvez-zük, hanem a hamis rum éthereit.

Hogy ez állítás a valóságnak megfelel, igazolja az, hogy a valódi rum ezukornádnedvének erjedési eredménye s felette kellemes ízét és illatát a ezukornádban levő anyagoknak köszöni,

gyűlölni Tornyai Pistát. Hej, csak otthon lehetne, hogy megakadályozhatná ezt az embert hugának megkerítésében...

S a mint mélyebben gondolkozott, világosság kezdett ébredni benne a Tornyai és Faragóné között való viszonyra nézve is. Otthon ő ezzel nem igen gondolt, a két czinkos természetesen titkolta előtte is, mert atyja gyalázata fölrázhatta volna önző könnyelműségéből; de kissé figyelmesebb ember az ő helyzetében mégis észrevehette volna a dolgot. Most jutottak eszébe egyes jelenetek, s belátta, hogy atyja minő egy rossz asszony és annak szeretője kezében. Hej, jusson csak haza, hogy szétűt közöttük!

Mostoháját ő soha sem becsülte valami sokra. Mikor a katonaságnál megtudta atyja házasságát, azt egyszerűen balgaságnak ítélte, mint általában mindennel, ezzel sem törődött sokat. Otthon aztán a mostohának volt esze, hogy Andrásval óvatosan került minden összeütközést; a fiatal ember élt saját kedvteléseinek, apja családi életére semmi gondja nem volt. Most kezdte csak azt az asszonyt is ismerni, mikor ráért kórágán gondolkodni felőle.

Lajos iránt egyre mélyebb barátságot érzett. Többször ajkán volt már, hogy mindent elmondjon neki, de a szegény érzete visszatartotta. Sokszor megszorítá kezét, a mint az mellette ült, és kérdé tőle: — Megbocsátod-e azt, Lajos, a mit én ellened vétettem?

— Semmi nincs, a mit megbocsátanom szükséges volna. Én mindig szerettelek, mint testvéremet.

— De én olyan rossz voltam te hozzád.

— Annál jobban esik, ha ezután jó leszel.

András a kórházban hátra maradt, míg az ezred a határ mentén az utolsó helyeket is megszállotta. A hadjáratnak vége volt. A zenkovitzi csata után

melyet az alkoholból, égetett cukorból és különféle étherekből készülni szokott rumnak nevezett utáztat épen úgy nem képes pótolni, mint a valódi tokaji asszumbort a pancsolt keverék.

A mi utáztatott rumunkban levő étherek a mint a forró teaoldattal érintkeznek, a rumból kiválnak, azaz szagok és ízük érezhetőbbé lesz, mint a rumban, a tea aromáját elfödi, elrontják és minél inkább kívánnak az étherek a rumban annál nagyobb bizonyíték az arra nézve, hogy a rum rossz.

Az igazi és valódi rumot nem nehéz felismerni.

A valódi jó rumot úgy lehet felismerni, hogy a rumot leöntjük forró teaoldattal és jól összekeverjük. Ha a tea szaga ép oly érezhető, mint azelőtt rum nélkül, a rum valódi, ha pedig nem: akkor az étherek már minimális mennyiségét is megérzi a finom szaglás és ízlés.

A rum utáztat, melynek színe fehérjével eltüntethető, bárha még abból, ha a színe el nem tűnik, semmiképen nem következtethető, hogy a rum valódi, de igenis következtethető az, hogy élvezhető. Pohárba öntünk kevés rumot és körülbelül a térfogata hatodrészesének mennyiségű tojás fehérjét adunk hozzá és jól összekeverjük.

Sokan fáradoztak már azon, hogy miképen lehetne oly szeszes folyadékot előállítani, a mely csupán erősíti a teát, a zamatját azonban el ne vegye. E kísérletnek szüleménye — a mely legjobban megfelel a követelménynek — a Campeféle tea-rum kivonat, vagy az ugynevezett csája esszencia.

E folyadék következőleg állítható elő: veszünk 11-2 gramm teát, körülbelül 2 és fél liter forró vízzel leöntjük és tíz percnyi állás után 5 és fél liter teljesen tisztá 90-92 százalékos alkoholt adunk hozzá. Félórát melegítés után az egészet leszűrjük és a teából a nedvet jól ki- préseljük. Az így kapott folyadékhoz melegen 18 liter valói jamaikai rum, 2 és fél liter arrakot (rizsből készült szeszt) 25 gramm vanília tinkturát és 22 és fél kiló cukornak és 6—8 liter viznek sziruppá főzött keverékét adjuk. Midőn ez lehül, feloldjuk azt annyi vízben, hogy a folyadék összes mennyisége 56 liter legyen. Ez a tea-rumkivonat igen kellemes ízű s a teához adva a valódi rumot képes pótolni.

Sokkal czélszerűbb tehát a teához e folyadékot használni, mint a mindenféle vegyítékből, sokszor nem szakértelemmel előállított és keletlen büzt terjesztő rum utáztatot, mi hogy a jó ízlésnek is jobban megfelel, igazolja e kivonatnak Francia- és Németországban nagyban elterjedése. Minélfogva annak készítését csak ajánlani lehet az avval foglalkozóknak.

Pekingi.

Karczolat.

(J.) Az időjárással kezdem.

Egy hét lefolyása alatt csak a természetben történt változás; — köd, eső, fagy, hó és a zuzma-

a fölkelők ereje megtörve szétszórt, Hadsí Loja fog-sátságba esett, Visegrád ellenállás nélkül meghódolt: a hadjárat czélja eléretett.

Végre tehát visszatért a remény, hogy a távol földön harczolók haza térhetnek az édes szülőföldre. Az ezred visszafordult és Szerájevó felé vette útját.

Mikor bajtársai visszaérkeztek arra az állomás-ra, a hol András sebesülten maradt, akkora már ő is fölépült annyira, hogy csatlakozhatott hozzájuk.

Lajos örömmel ölelte át egészséges állapotban talált barátját.

Most András is nyugodtabb lélekkel nyújtá neki kezét. A mint betegsége engedte, első dolga volt haza levelet írni atyjának. Leírta, hogy Lajos miképen menté meg életét; hogy a Lajos halálhíre tévedésen alapult, és nemsokára reményök van együtt épségben hazatérhetni, — és hogy nincs más óhaj-tása, minthogy élete megmentőjének és hugának boldogságát láthassa. Kérte apját, hogy ne erőltesse semmiképen Juliskát a férjhezmenetelre; sőt kifejezte bánatát, a miért Tornyai mellett volt ő is, és hoga boldogsát lerontani akarta. Juliskának is irt néhány gyöngéd sort; hogy fog majd a szegény leány örülni, a ki eddig bátyjától csak hidegséget tapasztalt. Majd visz neki szép emléket Boszniából: piros török kendőt, gyűrűt, ötsoros kalárist.

András azzal vigasztalta magát, hogy ez a levél otthon kétségkívül mindent meg fog változtatni, mindent jóvá fog tenni. Most már aztán elbeszélte Lajosnak az egész dolgot.

Lajosban egy pillanatig nehéz elkeseredés támadt, s elsőtetült arccal tekintett a földre.

rás december egész ridegségében toppant be az ő — disznótoraival.

*

Ósi szokás szerint ez az eszem-izsom netovábbja és akkor válik be igazi tornak, mikor a díszes vendégsereg már torkig van és a megdicsőültben — polgártársát siratja.

*

Torkig lett lapunkkal is egy előfizetők, a mult heti karczolatok miatt.

Sajátságos, hogy olyan egyénnel történt meg ez is, a ki lapunk után torkoskodott jó ideig, a mig t. i. módjában állott az anyagi előnyök élvezete mellett öndicsőítésének állandó rovatot nyitni.

Tempora mutantur — és mi csak gratulálunk a — válságnak.

*

Egy valaki pedig „jó református“ aláírással anonym leveleket küldöz Tasnádra a magán boszu(ság) jellegével bíró tartalommal. Alaposan sejtjük, hogy az illető nem mer nevével — dicsekedni. — Az ilyen jó református nem egyéb mint egy — rossz calvinista.

*

A vasut megnyitásával még már úgy vagyunk, mint a ferblista, kinek rosszul jár a kártyája, — mi is erősen — drukkolunk.

Szakavatott körökben beszélnek, hogy a megnyitás addig meg nem esik, míg egy araszos hó nem esik.

Talán hogy a vastag hólepel eltakarjon egyet-mást a — felülvizsgáló bizottság elől?

*

A város egy egész szekér karácsonfát vásárolt össze, — előbb azt hittük, hogy a selejtes fizetésű nyugdíjmentes tisztviselőknek állít a város karácsonfát és egy megélhetési pótlékot akaszt rá a kis Jézus. — Csalódtunk. — Mert az a sok szép fenyőgaly a megnyitás ünnepélyére lett beszerelve — decorálásnak.

Megnyitás után ismét el fogják árusítani a nagy közönségnek, melynek lesz módjában új évi ajándékot ráaggatni — p. o. a kutya adót.

*

A jövő hétre talán több anyag gyűl a karczolatra — addig béke velünk.

Az Eötvös alapról.

A magyarországi tanítók Eötvös-alapját gyűjtő és szedő országos bizottság tisztí karának jelentése szerint az alap pénztára bevett a jelen évben 1.) a mult évi pénztári maradvány alakjában 3179 frt és 9 krt 2.) folyó évi tagsági díjak és tagsági tőkék címén 1282 88 krt 3.) adományok és a tőkésített vagyon kamatainak címén 2627 frt 46 krt, tehát összesen 7089 frt. Kiadott pedig az Eötvös-alap pénztára ezen évi jövedelemből ez ideig 5038 forint és 32 krt, nevezetesen: a) a tőkésített vagyonhoz csatolt az alapszabályoknak megfelelőleg 2438 forintot, b) ösztöndíjak és segély összegek alakjában kifizetett 32 rendes tag javára 1750 frtot, c) a „Tanítók országos árvaháza“ számára átszolgáltatott 300 forintot, d) irnok ki teendőikért adott azon két vidéki tanítófiúnak, a kik Budapesten az egyetemen tanulnak 240 forintot,

— Ugy-e hogy megbántad, — szolt András, — a miért akkor megmentetted az életemet?

— Nem bántam meg, — felelt Lajos percznyi gondolkodás után, reá emelve nyílt tekintetét. — Most már legalább megismertél, hogy más bánásmód-ra vagyok méltó. Reméljük, hogy az Isten jóra fordít mindent.

— Én pedig jó rókonod leszek egész életemben.

* * *

Romanya Planina magas tetője! Üdvözlégy emlékezetemben.

Mikor fölállították hosszú sorban a tartalékosokat, és az őrnagy elbucszott tőlök, megköszönve kitartásukat...

Mikor elhangzott a vezényszó: imára! S a trombiták ünnepélyes hangjai megharsantak, visszaveretve a zugó rengeteg, visszadobogva az örömtelt szívek által...

Valóban soha nem volt senkinek méltóbb oka imádkozni, mint azoknak, a kik annyi veszély és fáradság után utnak indulhatnak a drága szülőföld felé...

Mikor vidám dalolás hangjaival utnak indult a hazatérő sereg, messze kísérve a zenekar harsogó játéka által, s nevetve, tánczolva, mint a pajkos gyermek, ugráltak a kiéhezett, kifáradt vitézek a sziklás ösvényen lefele...

Köny ragyogott a távozók szemében, az öröme-könye; köny ragyogott a maradók szemében, a fájdalom könye.

Még az ellenség is kibékül egymással; a ki

nyomtatványokért fizetett 105 frtot, a az elnökségi iroda kiadásai papírra, levélbélyegekre, levelezési lapokra s egyéb aprólékokra összesen 151 frt 10 krra rugnak, g) szolgák díjazása és egyéb apró kiadás tett 54 frt 22 kr. Az Eötvös-alap 27 811 frt 97. krti tőkésített vagyonából 24000 forint a Magyar Földhiteletnél helyeztetett biztonságba, 2700 frtot még az illető alapítók kezelnék; 2111 forint pedig nagyob-bára takarékpénztári könyvecskében van elhelyezve; csak az alapnak mint egy 50 frtnyi névértékkel bíró sorsjegye nem helyezhető el gyümölcsözőleg.

Miként fentebb közöltekől kitűnik, a jelen évben ezideig az Eötvös-alap rendes tagjaival beiratkozott 6000 néptanító illetőleg tanítónő, tanár és kir. tanfelügyelő, valamint kisedővő és gyermekkertész-nő közül csak igen kevesen szolgáltatották be az 1887. évre szóló számadások szerint egy frtnyi tagsági díjaikat, remélhető azonban, hogy a folyó évi számadások lezárásáig 1888. jan. 20-dikáig nemcsak a hátralékosok közül fogják még számosan az évdí-jakat beszolgáltatni, hanem még új tagokul is tömegesebben fognak jelentkezni; erre enged következtet-nünk azon nagyobb mértékben mutatkozó érdeklődés, mely a mult hónapban közzé tett felhívás eredménye gyanánt tekinthető. Hetenkint igen számos levelezési lap érkezik az Eötvös-alap orsz. bizottságához, melyekben egyes lelkesebb tanítók, tanfelügyelők és tanügy-barátok tőlünk alapszabályokat és gyűjtőíveket kérnek.

Örvendetes jelenség gyanánt említhetjük fel, hogy a jelen évben ezideig 6 rendes tag részéről fizettetett be a 20 forintnyi tagsági tőke és hogy számosan beszolgáltaták a tagsági tőkének első ötforintos részletét is. Különösen nagy örömmel vetünk arról is tudomást, miszerint egyes jelesebb kartársak nevére, valamint egyes szegény tanító-öze-gek és árvák javára kisebb körökben krajezáros gyűjtésekből szerzik össze a 20 frtos tagsági tőkéket. A temetkezések alkalmával a tanító-közökre is átharapódzó koszorú-kultus gyakorlása helyett, néhányan, igen helyesen, azt a szokást kezdték meg, hogy koszorútétel helyett az érdemes halott emléké-kére az „Eötvös-alap“-nak és a „Tanítók országos árvaháza“-nak javára gyűjtéseket eszközölnék. Jobban is illik hozzánk érdemes halottaink emlékezetének ilymódon való megtisztelése.

A tanítói egyesületek és testületek közül három szolgáltatatta be a jelen évben a 100 frtos tagsági tő-két, részben annak felét. A tagok után járó 10 kros adományokat pedig ezideig 14 tanítói testület szol-gáltatta be.

Az adományok rovatában álló tételekből ki kel-emelnünk, hogy az 1887-dik évben 19 takarékpénztár és más pénzüzet emlékezett meg ezideig az Eötvös-alapról u. m. 1) Esztergomi takarékpénztár 2) Békési népank 3) Jászkerületi népbak és takarékpénztár 4) Tordai takarékpénztár 5) Pesti Hazai El-ső Takarékpénztár, 6) Jánosházai, 7) Torontálmegyei, 8) Ó-és Török-kanizsai, 9) Körnendi, 10) Szeghalom-vidéki, 11) Szentesevidéki, 12) Pápai, 13) Czeplédi, 14) Lévai, 15) Abauj-Szepi, 16) Nógrádi takarékpénztár, 17) Pankotai népank, 18) Lévai takaré- és hitelintézet 19) Bécskei takarékpénztár. — A midőn azon pénzüzetek Igazgatóságainak egyesületünk nevében itt ismételve köszönetet mondanánk, azon reményben ringatjuk magunkat, hogy több pénzü-tézet is meg fog emlékezni a magyarországi tanítók országos segély egyesületéről.

Az itt és ott már régebb idő óta kiállított iskolai perselyekből, a melyeknek jövedelme részben az illető iskolák szegény tanulóinak, részben az Eötvös-alap javára esik, a jelen évben eddig 12 helyről mintegy 80 forint folyt le pénztárunkba. Azon tankönyvek jö-vedelméből, melyek alapunk javára bizonyos százalé-kot ajánlottak fel f. évi jan. 2-dika óta 30 forint fiztetett be Wolfner és Singer kiadók részéről a Lakits-Neiger féle földrajz után, Lampel Róbert könykiadó ur 7 frt 88 krt, és Benkő Gyula ur pedig 4 frt 10 krt, szolgáltatott be az ugynevezett ellen-őrzési jegyek után az Eötvös-alap pénztárába.

haragot tartott, most azt elfelejté. Mind jó barátnak, hü bajtársnak tekinti most egymást, — hiszen együtt szenvedtek oly sokat... Még az a sokat emlegetett fiatal professzor is arról gondolkodik, nem illenék-e kezet nyújtani Meze káplár urnak?

Eh, mit most Meze káplár ur s a durva bar-bárság minden komisszájai emléke! A figyelmes lé-lek tapasztalással gazdagon tért meg az élet minden viszonyai közül, s a szenvedés fogékonyabbá tesz az igazi boldogság megismerésére... A jövő tűnik föl újra, mosolygó reménytől átsugározva, a szellem mohó vágygyal szövő tőle elrabolt nemes élvei után, az élethivatás komoly szeretete, munkálni tö-rekvés férfias ábrándjai sokszoros erővel nyilatko-znak az önmagának visszaadott lélekben.

S a szív álmai fölélednek... az édes viszontlá-tás remélt gyönyőre feldobogtatja a szívet... az a szőke hajfűrt annyi sok szépet mond el...

Hadd legyen a test beteg, hadd legyen hosszú ut még hazáig, rut, hideg időben, keserves megerő-ltetéssel, napról-napra szakadó esőben, fázlódva, nyo-morogva: feltartja a lélek a testet, nem szabad most betegnek lenni, rá érünk arra majd otthon, a hol szerető kezek ápolnak... Mindennap közelebb va-gyunk az imádott hazához, minden nap közelebb visz ahhoz a boldog perczhez, a mikor elrebegeth-jük:

„Kitárom reszkető karom
Ölelni földedet.“

(Folyt. köv.)

Az Eötvös-alap orsz. bizottságának tisztí kara ezen hivatalos közleményeinek kibocsátása alkalmával úgy a bizottság tagjait, valamint a népoktatásiügyi intézetek minden egyes munkását és barátját arra hívja fel, hogy ki-ki tőle telhetőleg mindent arra nézve, hogy az Eötvös-alap jelen évi számadásának lezárásakor a kiosztás alá kerülhető évi jövedelemnek negytizet része megfelelhessen azon várákózásnak, melyet a tanítók jelesen tanuló, felsőbb iskolákba járó gyermekei, a nyugdíj nélkül szűkölködő kiérdemült agg tanítók, a szegény tanító özvegyek és árvák országosnak nevezett jótékony intézetünk iránt táplálnak. Nem az egyeseknek önfeláldozásra kész tevékenysége, hanem a tömegnek érdeklődése és a kartársaknak krajczáros gyűjtése emelheti Eötvös-alapunkat az országos jótékonyintézetek színvonalára. Péterfy Sándor s. k. az Eötvös-alap orsz. bizottságának elnöke.

„Segítség.”

A hadányáadásí tűzkár-vallottak javára kegyes adományokkal járultak: tek. Somogyi Kálmán ur Sz.-Somlyóról 2 frt, tiszt. Rózsá Sándor ur Debreczenből 1 frt, előbbi adomány 10 frt, összesen 13 frt.

Midőn ezen összegnek a tek. alispáni hivatalhoz eljuttatását jelezzük, lapunk t. olvasóit újabb szíves adakozásra kérjük fel.

A szerkesztőség.

Különfélek.

* **Legujabb.** Vasutunk miutánrendőri bejárása, tegnap vett távirati értesítés szerint f. hó 18-ika tüzetett ki. A megnyitás **huszadikán** fog megtörténni.

* **A vasut megnyitás** ezerféle variációkban kísért még ma is s midőn e sorokat írjuk még mindig nem tudunk a legilletékesebb helyen se határozott választ adni arra a kérdésre, hogy mikor is lesz hát az a megnyitás? Leghihetőbb, hogy f. hó 20-ikán fog végbe menni a nagyfontosságú ünnepély, mely már az unalomig gyötörte a kedélyeket s uton-útfélen kísért bennünket; beszéd tárgya a nyilvános helyeknek: kaszinóknak, kávéházaknak s mindenütt ott settenkedik, a hol csak két ember összehozódik és szóba ereszkedik egymással. Lapban meg egyáltalán a leghálátlanabb tárgy, miután szavaknál egyébbel nem szolgálhatunk a kíváncsi publikumnak. Egyetlen jó tanácsunk az, hogy térjünk felette napi-rendre, hátha így hamarabb beüt a biztos és végleges resultátum. Tehát csak türelem!

* **Tűzoltók gyűlése.** Az önk. tűzoltók f. hó 13-án d. u. 5 órakor parancsnoksági gyűlést tartottak, melynek egyik főtárgya a vasuti ünnepélyen való megjelenés és részvétel volt, melyre a testületet a rendezőbizottság elnöke, Gencsy Sándor polgármester átiratilag kérte fel. Az egylet parancsnoksága elhatározta az ünnepélyen való részvételt, mely határozat, tekintve hogy a tagok téli köpeny nélkül vannak s csak egy szál blouze-ban parádézhatnak majd, azon hozzáadással lett megtoldva, hogy polgármester ur átiratilag kéresek fel arra miképp tudassa, hogy a kivonulás mely időpontban s hány órakor történjék? — Az új rangjelzés is ki lett mondva s legközelebb már életbe is fog léptettetni; egyuttal a pénztár vizsgálatra is egy három tagu bizottság lett kiküldve az egylet kebeléből. A parancsnoksági ülés, melyen csaknem minden tag jelen volt, egyuttal meleg óvatiókban részesíté V ischán Elek főparancsnokot a helybeli járásbíróshoz albíróvá történt előléptetése alkalmából.

* **Ujdonság cím nélkül.** Ez a leghálásabb elkeszesztése annak a borzalmas, visszatartó, számalomrakeltő, bámulatosan együgyű, de a részvétet és megbotránkozást egyaránt kiérdemlő esetnek, melyről krasznai levelezőnk értesít. Egy ottani urnő, ki kedves gyermekét több hóval ezelőtt elvesztette, arra a gondolatra jött, hogy az ő kis gyermeke ilyen hideg télben igen fázhatik ott alant. Legközelebb aztán egy anyát, kinek gyereke elhalt, reá veté, hogy az halottját az ő gyermeke mellé temesse. Midőn aztán a sirhantot, melyben a kis ártatlan pihent, felásták, az urnő leszállt a sirgödörbe és foszlásnak induló gyermekét meleg téli ruhácskába öltöztette fel. A fájdalommal megdöbbsent esetet igazán nem lehet megjegyezéssel kísérnünk, hisz a gyöngédséget és számalmat ilyen esetekben még se lehet megtagadnunk a szerencsétlen anyától, kinek ugy látszik még az a vigasza és lelket felemelő tudata sincs hát meg, hogy az csak por és hamu, a mit ő gédelget s az elhunyt megsiratott kis ártatlan ott mosolyog fenn a menyországban s boldog, hogy az Ur számolyához közel lehet. Szegény asszony!

* **A lovak** rheumatismusának meggyógyítására egy német katonai állatorvos a következő eljárását ajánlja: A lónak azon vállát, a melynek oldalán a ló sántít, szivacsosál vagy valamely ronggyal nedvesítik meg. Aztán tegyük rá egy hideg vízbe mártott és jól kicsavart zsákot, erre pedig több lópokróczot, úgy hogy a lónak egész előrése úgy legyen betakarva, hogy a levegő ne férhessen hozzá. Miután az ily betakart ló 2—3 óráig nyugodtan áll, (nagyon jó, ha izzad) vigyük az istálló elé több dézsa hideg vizet és egy erős vízi fecskendőt. Ekkor vezessük ki a lovat, vegyük le róla gyorsan a pokróczokat és a zsákot, öntsük minél erősebben és gyorsabban a dézsákban levő hideg vizet vállára és fecskendezzük hideg vízzel mindaddig, míg a lónak beburkolva volt része is ismét hidegekké lesznek. Erre vezessük a lovat vissza az istállóba és dörzsöljük szalmával szárazra. Némely lovaknál kétszer kell a kurát alkalmazni. Az említett katonai állatorvos több kimustrálásra ajánlott katonalovat gyógyított ki már a leirt módon.

* **Sértéshizlalás** savóval. Egy gazda írja: Azt tapasztaltam, hogy a sertéseket tisztán savóval, erőtakaromány hozzáadása nélkül is meg lehet hizlalni, de ez

igen sokáig tart s az értékesítés igen rossz, kivált akkor, ha a sertéseket magunk neveltük s ezek a szabadban keveset, vagy épen nem mozoghatnak. A savót, vagy savóterméket sokkal jobban értékesíthetjük, ha a sertések e mellett erőtakarmányt vagy burgonyát is kapnak. Ha sok savót vagy más tejgazdasági mellékterméket kell feletetni, a jól megfőtt burgonyát igen jól értékesítjük. A darát, árpát vagy borsódarát lehetőleg finomra őrölve kell adni, mert a sok folyós elecségnél a dara emésztetlenül kerülne a trágyába. A huslisztnek, melylyel kísérletet tettem, igen rossz eredménye volt. De minek is vennénk drága tápszereket, midőn saját gazdaságunkban jó tápszerekben válogathatunk? A répa szeleteknek igen rossz eredményük van. Kissé elkényeztetett sertések hozzá sem nyulnak.

— Előfizetési felhívás Bogdánovics György és Bodnár Zsigmond két nagyobb elbeszélésére. Két jó barát elbeszélését vagyok bátor ajánlani az olvasó közönségnek s kérem szíves pártolását. „A diva“ cím alatt Bogdánovics György egy mélyen tragikus esetet beszél el a modern társadalmi életből; én pedig „Lilly“ címmel egy előkelő, de lelki egyensúly nélküli fiatal leány tragédiáját iparkodom lerajzolni. Mindkettőben a modern tudomány, erkölcs és régi vallás összeütközését találja az olvasó. A tiz-tizenkét ives kötet ára 1 frt. E hó közepe táján fog megjelenni. Tíz példányra 1 tiszteletpéldány. Budapestén, 1887. decz. 5. Bodnár Zsigmond, (X. ker. Család-utca 5 sz.) — Ajánljuk e felhívást lapunk olvasóinak szíves figyelmébe. Bodnár Zsigmond egyike legtehetségesebb beszélyíróinknak, kinek neve nem lehet ismeretlen olvasóink előtt; Bogdánovics György pedig lapunknak kezdettől fogva igen kedvelt tárczaírója, kinek bővebb ajánlása „Az én kis világom“ című köteté után szüksege nem lehet. Nagy érdeklődéssel tekintünk eléje ez újabb munkájának is, hol egy oly tehetséggel szemben mint Bodnár önkéntelenül is érdekes összehasonlításra, mondhatnánk versenyre hív fel.

C S A R N O K.

A borbély felesége.

Ékes stílusú körlevél adta tudtára a kanabokai intelligens közönségnek, hogy Gyárfás Boldizsár, a ki a külföld nagyobb városiban nyerte kiképeztesét, a kaszinó-épület sarok helyiségében a mai kornak és igényeknek teljesen megfelelő fodrász és borotváló szalont nyitott s abban a kellemes helyzetben van, hogy készséges szolgálatát és finom bánásmódját a nagyérdemű közönség rendelkezésére bocsáthatja.

A különféle színű papirokra nyomott körlevél — hogy mindjárt belevágjunk a dolog lényegébe — nem tett semmi hatást. Az uri közöség tovább is megmaradt a két régi borbély vendégének, noha ezeknek éppen nem volt szalonja és oly hatalmas tükre, mint Gyárfás Boldizsárnak.

A közönség unottan olvasta át a körlevelet, azután félretette és elfeledte az egész bolondságot, a mint rendesen történni szokott. És legfőlebb arra volt kíváncsi, hogy Gyárfás Boldizsár mikor csukja be a szalont.

Az érdemes fodrász eleinte várta, később pedig szidta és átkozta a kanabokai uri közönséget, a mely nem érti meg a kor szavát és nem érdemli meg, hogy modern színvonalon álló „intézményekkel“ birjon.

Mikor azonban látta, hogy sem várakozás, sem átkozódás, sem pedig bölcs lemondás nem használ: akkor gondolt egy nagyot és megnősült. Valahonnan a harmadik megyéből hozott magának feleséget, egy gyönyörűséges, csodaszép asszonykát, a kinél festeni sem lehetett volna szebbet és kívánatosabbat. És ezzel a gyönyörűséges asszonykával sétált a kanabokai korzón, a mely harmincz lépés széles volt és a mely egyedüli kövezetét képezte a városkának.

A második séta után a kanabokai uri fiatalság mihamar összebujt és határozatilag kimondta, hogy a Gyárfás Boldizsár felesége egy megenni való pompás asszony, a kinek életre, halálra kell tenni a szépet.

Ez pedig nem volt valami rettenetes dolog, mert Gyárfás Boldizsár egész napon át a szalonban tartotta feleségét és az, a kinek a fodrász és borotváló szalonban volt valami dolga, nemcsak láthatta a szép asszonyt, de beszélgethetett is vele, mert Gyárfás nem volt féltékeny borbély.

Hogy ne legyen körül kerülgetve a dolog, hát megmondhatjuk, hogy a szép asszony megérkezése után a Gyárfás-féle fodrász és borotváló szalon a szó szoros értelmében ostrom alá volt helyezve. Két segéd és egy inas nyuzta a kanabokai uri fiatalságot, a melynek egyes tagjai naponként kétszer is borotválkoztak és minden héten nyírátták a hajukat csakhogy beszélhessenek a szép asszonynyal, a ki kaczer volt, de a ki igazán szerette az urát.

Gyárfás Boldizsár pedig igen sokszor fordult a fal felé, és ilyenkor gunyosan mosolygott, hogy mennyire lefőzte ő az uri fiatalságot, a mely mit sem adott körleveleire.

Napról-napra pompás bevétele volt és a szalon napról-napra több látogatóval dicsekedett, ugyanarra, hogy a két öreg segéd, meg a még igen fiatal inas nem győzte a dolgot. Gyárfás ekkor azt cselekedte meg, hogy az öreg, nyugodt természetű

és lassu kezű segédek helyett fiatal segédeket fogadott, egyenesen a fővárosból, a kik divatos, koczkás ruhát viseltek és kik a mai kor követelményeinek minden tekintetben megfeleltek.

Azaz, bizony a legszükségesebb követelménynek sem feleltek meg; mert belépésük negyedik-ötödik napján a borotválkozó uri fiatalság ábrázatán valóságos vagdalózást vittek véghez.

Nem kerülhetett a borotvájuk alá olyan ábrázat, a melyben gixert ne csináltak volna és a melynek tulajdonosa képen ne teremtette volna őket.

Gyárfás, a mint meghallotta a panaszt, a segédeket azonnal utnak indította és helyettük ujakat fogadott; határozottan kijelentve egyuttal, hogy a két volt segéd ellenségei által volt megvesztegetve abból a czélból, hogy vendégei ily módon, plezuros ábrázattal tőle elriasztassanak.

Az uri fiatalság, a mely mindinkább rajongott az asszony után, bizván abban, hogy az új segédek nincsenek megvesztegetve, tovább is megmaradt a szalon vendégének. Pedig, bár ne maradt volna meg. Az új segédek, elmúltával néhány napnak, rettenetes kaszabolást vittek véghez a borotválkozó ifjuság és nem ifjuság arczán és talán még nagyobb mérvben, mint elődeik.

Ez már több volt a soknál. Gyárfás Boldizsár tépte a haját, átkozta ellenségeit, a kik a segédek megvesztegetik; és újabb segédeket hozatott, de eredménytelenül. Négy-öt napig tisztességes munkát végzett mind, de azután beállott kaszabolónak.

Igen természetes, hogy rövid idő elmúltával még a legszerelmesebb uri ember sem mert a szalonba menni borotválkozni. Mert hát lehet valaki szerelmes, de még sem reszkirozza, hogy levágják a fülét és végig vágják az ábrázatát, a mely büszkeségét képezi.

Gyárfás Boldizsárnak megállt a esze. Nem tudott nyomára jönni annak, hogy ki bérelte föl a segédeit arra, hogy a vendégei arczán csináljanak egy-egy borotva-huzást. Vagy ha fölbérlés és megvesztegetés esete nem forog is fent, mi az oka annak a neki vadulásnak.

Ő, a furfangos borbély, a ki lefőzte az egész kanabokai uri közönséget, a ki egy szép asszony által virágzóvá tette az üzletet: nem tudott nyomára jönni a rejtélynek.

És hogy megértse a helyzetet, abban egy idegennek kellett segédkezet nyújtani. Mert hát úgy történt a dolog, hogy egy délután egy komor, öreg ur állított be a szalonba és borotváltatta magát. És a mint a legujabb, a kor színvonalán álló segéd borotválta őt, az idegen urat, hát egy felszólítás történt.

— Barátom — szólt az idegen ur — ha maga szerelmes a princípális feleségébe és akkor, a mikor borotvál, mindig az asszonyra pislog és e közben borotvál tovább: akkor levághatja a nyakam. Érti?

Gyárfás Boldizsár, a ki egy másik urat borotvált, kiejtette a kezéből a borotvát és elképedve állt. Megértett mindent.

A csudálatosan szép asszonyba nemcsak az uri ftatalság szeretett bele, de a segédek egész halmazva is; és mert szerelmesek voltak az asszonyba, mert borotválás közben rá-rá néztek és rajta feledtlen tekinteteket; azért vittek végbe oly kegyetlen vagdalózást.

Tehát a saját furfangja fogta meg.

Az a szép asszony csinált hasznót és kárt.

... Ettől az időtől fogva a Gyárfás Boldizsár szalonjába csakis öreg segédek nyertek alkalmazást. És mert ezek nem lángoltak az asszonyért és így nem csináltak borotva-huzásokat az ábrázatokon: az üzlet megint virágzani kezdett; és pedig annyival is inkább, mert a szép borbélyné mindinkább ügyesebb lett a kaczeriségban és mert ugy tudott mosolyogni, a mint borbély felesége még sohasem mosolygott fiatal és nem fiatal urakra.

R—p.

Szerkesztői üzenetek.

V. urnak, Krasznán Az a bizonyos „V.“ betűs üzenet nem oda szólt.

K. E. urnak Atolvasás alatt áll s az új év elején ugy hisszük az első közt fog sorra kerülni. Az új évi számrá egy rövidke dolgozatot szívesen vennénk.

Hirdetés.

Szilágy-Somlyón a „Krasznamegyei Takarékpénztár“ üzlethelyiségében 1887. december hó 20-ik napján d. e. 10 órakor nyilvános árverés fog tartatni, — a mikor nevezett takarékpénztárnál elzálogosított s a zálogidő lejártáig ki nem váltott arany- és ezüst ékszerek, gyöngyök, zsebórák, evőkészletek, stb. elárvereztetni fognak.

Az elzálogosítók, valamint a venni szándékozók az elárverezendő tárgyakról Szilágy-Somyó város hatóságának hirdetményi tábláján, és ezen takarékpénztár üzlethelyiségnek kapuján kifüggesztett jegyzékből tudomást nyerhetnek.

Szilágy-Somlyó, 1887. december hó 3-án.

A Krasznamegyei Takarékpénztár-egyesület igazgatósága.

Hirdetések.

Hirdetmény.

Egy jó karban lévő, legközelebb ujtott

falusi tüzi fecskendő

a sz.-somlyói tűzoltó-egylet által eladatik.

Levélbeli megkeresések az egylet főp-rancsnokához, **Vischán Elek** urhoz intézendő.
1—2

Hirdetmény.

Egy okleveles, a román nyelvet biró jegyző segéd, 100 forint évi fizetés és teljes ellátással azonnal elfogadtatik. Megkeresések a gyümölcsé-nesi körjegyzőhöz intézendők.

Oklevél nélkül biró, de 6 gymnasialis osztályt végzett egyén szintén elfogadtatik.
2—2

Italmérési jog bérlet kiadás.

Bürgezd község egyesített italmérési regale joga az 1888-ik év január 1-től számítandó 6 egymás után következő évre (1888—1894.) folyó hó 18-án, nem sikerülés esetében 27-én délután 3 órakor a községi főbíró irodájába nyilvános árverésen kiadatik. Kikiáltási ár 200 frt, melynek 10%-ja bánatpénzül leteendő.

A részletesebb feltételek a birói irodában bármikor megtekinthetők.

Bürgezd, 1887. decz. 8.

Bányai Mihály

főbíró.

1—1

Brázay Kálmán

sósborszesze

FIGYELMEZTETÉS!

Mivel sósborszesz készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak van kitéve, elhatároztam, hogy azokon czímjegyeimre két nyomatban saját házam külső alakját veszem föl, védjegyként. A palaczkok és a dugók ólomkupjai czégfelirattal vannak öntve.

Brázay Kálmán

sósborszesze

Kitünő házszer esz szag-gatás fagyás, fog- és fejfáj-dalmak, szemgyengeség, bé-nulások stb. ellen. A leg-jobb fog és szájtisztító szer. Fejmosásra nagyon alkal-mas és elterjedt, különösen ajánlatos a kenőgyuró gyógymódra (massage.)

Ara a kis üvegnek 40 kr.
a nagyobbiknak 80 kr.

Védjegy 319. és 320. szám.

Nehogy a közönség gyen-ge utánzatok által félre ve-zethető legyen, figyelmezte-tem, hogy palaczkaim czégfelirattal vannak öntve és az itt látható védjeggyel ellátva.

Használati utasítás mellé-keltetik.

Brázay Kálmán

sósborszesze

Kapható Brázay Kálmánnál Múzeum-körút saját házában és Szilágy-Somlyón: Ruszka Ignác, Telegdy Márton, Fábrý József, Porjes Sámuel, Szilágy-Csehbén: Legyel M. Donogán Albert, Zsibón Fekete Ferencz

Brázay Kálmán

sósborszesze

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Anatherin-szájvíze 40 év óta a legkedveltebb száj- és fogkonzerváló szer. Meggátolja a fogok lerakódását, eltávolítja a száj kellemetlen szagát, felfrissíti a foghúst és elejét veszi a fogfájásnak.

Ara: A nagy palaczknak 1 frt 40 kr. a kisebbnek 1 frt, a legkisebbnek 50 kr

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Anatherin-fogpasztája, üvegtégelyekben. Elismert szer a fogak tisztántar-tására, a száj felfrissítésére és konzerválására.

Ara: 1 frt 22 kr.

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Aromatikus fogpasztája, nagyon kedvelt a kellemesen habzó fogszappanok barátai előtt. Kitünő fogtisztító szer.

Ara: 35 kr.

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

fogpora, a fogport kedvelők közt a legelterjedtebb és legkedveltebb, melytől a fogak ragyogó fehér színt nyernek

Ara: 63 kr.

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

fogtömője (Plombe), melylyel a használati utasítás szerint bárki önmaga tömő-zölheti ki odvas fogait.

Ara: 1 frt.

Dr. J. G. POPP

udvari fogorvos

Növény-szappana a legkitünőbb pipere- és gyógyszappan, mindenféle bőr-kiütés és foltok ellen.

Ara: 30 kr.

5—12

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 " — "
Negyed évre . . . 3 " 50 "
Egy órára . . . 1 " 20 "

Egyes szám helyben 4 kr.
Vidéken 5 kr.

Százalék nem adatik.

Kiadóhivatal:

Budapest, nádor-utca 7. sz., földszint, hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszo-lamlások intézendő.

PESTI HIRLAP

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztési iroda:

Budapest, nádor-utca 7. sz., I. emelet, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Bérmentellen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el. Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek fel Franciaország részére pedig Joux F. Joux & Co. Paris-ban, 31 bis, rue du Faubourg Montmartre.

Pártoktól és kormánytól egyaránt független közlöny.

A ma tíz év alatt, mely a **Pesti Hirlap** megalapítása óta eltelt, a magyar olvasó-közönség rokonszenve évről-évre foko-zódó mérvben fordult a lap felé, úgy hogy ma, — mikor a **Pesti Hirlap** immár tizedik évfolyamát éli, — kétségbenvonhatlanul a leg-kedveltebb és legelterjedtebb lap Ma-gyarországon.

A hazai közönség e páratlan bizalma és rokonszenve arról tanuskodik, hogy a **Pesti Hirlap** mindig híven megtartja azt az irányt melyet maga elé tűzött.

Független volt eddig s független marad ezután is minden irányban, **pártoktól és kormánytól egyaránt.**

Erős, öntudatos, magyar nemzeti politika, ez jelszava a **Pesti Hirlap**nak. Határozottan szembeáll mindazzal, ami e politi-kának útjában áll, de nyíltan helyesli, ha akár a kormány, akár bármelyik országos párt úgy jár el, a mint azt e politika érdekei követelik.

Ez teszi lehetségessé hogy a **Pesti Hir-lap** munkatársai közt különböző pártállásu ki-tünő publicisták sorakoznak. E függetlenség-ben rejlik a lap ereje, melynél fogva meg-mondhatja az igazat minden irányban, a kor-mánynak és azt támogató többségnek ép ugy, mint az ellenzéknek.

A **Pesti Hirlap** vezetői közt **Pulszky Ferenc**, ifj. **Ábrányi Kornél**, **Horváth Gyula**, **Eötvös Károly**, **Tórs Kálmán**, **Schwarz Gyula**, **Borostyáni Nándor** és dr. **Kenedi Géza** írják.

Ugyanők dolgozataikkal gazdagítják a tár-sasrovatot is, melynek rendes munkatársai azonkívül: **Mikszáth Kálmán** (Scarron), **Agai Adolf** (Csicséri Bors), **Bartók Lajos**, **Tolnai Lajos**, **Jakab Elek**, **Kürthy Emil**, **Reviczky**

Gyula, **Sebők Zsigmond**, **Szécsy Ferenc**, **Szilágy János**, **Szterenyi Hugó** stb.

Mikszáth Kálmán ki a „tíz ház” folyo-sójáról immár bejutott a honatyák közé, orszá-gos híre és kedveltsége kapott képviselőházi kareolataiban humorizálja az országgyűlési pár-tok és notabilitások ferdeségeit — párttekin-tet nélkül.

Az élénken szerkesztett rendes rovatok ve-zetői: **Antal** Károly országgyűlés és zenei, **Luby Sándor** (napi hírek), **Sasvári Armin** (külpolitika), **Schmitt** József (segéd-szer-kesztő) stb., mindent elkövetnek hogy az ol-vasó közönség igényeit a legfokozottabb mérv-ben kielégítsék.

A szerkesztőség élén, mint iránytadó és igazgató lapvezér, **Légrády Károly** lapulaj-donos-főszerkesztő áll, kinek e tőren negyed-századon át szerzett tapasztalatai garanciát nyújtanak arra nézve, hogy a **Pesti Hirlap** a lapok versenyében kivívott elsőrangú helyet mindig meg is fogja tartani.

Hazai és külföldi rendes tudósítók egész seregén kívül, kik — költségre való tekintet nélkül — minden nevezetesebb eseményről bő táviratokban értesítik a **Pesti Hirlap** közön-ségét, a szerkesztőség külön tudósítót küld a szükséghez képest mindenhol (még az or-szág határaitól túl is), csakhogy közönségét első forrásból láthassa el megbízható értesíté-sekkel.

A **Pesti Hirlap** színházi és hir-rovata elvitázhatlanul leggazdagabb valamennyi lapokéi közt.

A külföldi irodalom érdekesebb termé-keit — regényekben, tárcá-rajzokban s beszé-lyekben — gondosan megválasztva mutatja be. Nagy gondot fordít a **Pesti Hirlap** még a közönség köréből való panaszok s a

mindenki által szívesen olvasott szerkesztői üzenetek közlésére is.

S bár a legdiszesebb kiállításban naponta (a hétfőt kivéve) két teljes ívet — 16 ol-dal — föl-v-gott állapotban ad az olvasó kezébe, külön kedvezményül hetenkint még egy zenemellékletet is kapnak a lap elő-fizetői, teljesen ingyen. Oly kedvezmény, mint ma egyetlen európai lap sem nyújt kö-zönségének.

Mindezen kedvezmények dacára a **Pesti Hirlap** a legolcsóbb napilapnak méltán mondható, amennyiben havonként csak 20 kral drágább az ugynevezett kis néplapoknál, melyeknél pedig ötszörte többet tartalmaz.

A Pesti Hirlap előfizetési ára:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . 7 " — "
Negyed évre . . . 3 " 50 "
Egy órára . . . 1 " 20 "

Előfizetés — legcélszerűbben postautal-vánnyal — a hó bármely napjától kezdve eszközölhető s az előfizetési pénzek a **Pesti Hirlap** kiadóhivatalába (Budapest, ná-dor-utca 7. sz.) küldendők.

Összetévesztések kikerülése végett azonban csakis **PESTI Hirlap** irandó cím gyanánt.

Tisztelettel

a „**Pesti Hirlap**”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Budapest, V., nádor-utca 7.

Levelező lapon nyilvánított óhajra a **Pesti Hirlap** kiadóhivatala egy hétiig ingyen és bérmentve küldi a lapot mutatványul.

Hetenként zenemelléklet.

A szilágy-somlyói nyomda-részvénytársaság. 1887.